

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2018/426

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing naar aanleiding van de op 1 oktober 2018 binnengekomen klacht van:

A,

Woonplaats kiezende te B,

klaagster,

gemachtigde: dhr. mr. G. Beydals, verbonden aan Beydals met Klokkers Advocaten

tegen

C,

bedrijfsarts en verzekeringsarts,

destijds werkzaam te D,

verweerder,

gemachtigde: dhr. mr. O.L. Nunes, verbonden aan KBS Advocaten.

1. De procedure

1.1. Het college heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift met de bijlagen;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- de correspondentie met betrekking tot het vooronderzoek;
- de op 22 november 2018 door (de gemachtigde van) verweerder toegezonden stukken;
- het proces-verbaal van het op 28 november 2018 gehouden vooronderzoek.

1.2. De klacht is in raadkamer behandeld.

2. De feiten

2.1. Klaagster, geboren 1970, is werkzaam geweest bij E. In maart 2013 heeft zij E aansprakelijk gesteld voor bij haar ontstaan letsel. E heeft de vordering bij haar verzekeraar aangemeld en die heeft F te Amstelveen (thans genaamd: G) ingeschakeld om de vordering af te handelen.

2.2. Verweerder, werkzaam als medisch specialist, was tot en met juli 2017 verbonden aan F. In juli 2015 kreeg hij de opdracht advies uit te brengen op basis van de medische

gegevens die klaagsters belangenbehartiger aan de medische afdeling van F had gestuurd. Deze gegevens werden in een gesloten envelop toegezonden met het opschrift:

T.A.V. MEDISCH ADVISEUR (arts)

MEDISCH GEHEIM – MEDISCH GEHEIM – MEDISCH GEHEIM

Deze envelop bevat medische gegevens die onder het medisch beroepsgeheim vallen. Deze stukken worden u toegezonden in het vertrouwen, dat u de envelop ongeopend door leidt naar uw medisch adviseur – zijnde een arts – zodat deze informatie niet in handen komt van personen aan wie het verschoningsrecht niet toekomt.

De ingesloten stukken worden toegezonden onder de voorwaarde, dat de stukken eigendom blijven van degenen op wie deze stukken betrekking hebben en zonder achterhouden van kopieën aan hem / haar worden teruggezonden op een eerste verzoek daartoe.

De stukken mogen niet worden gekopieerd of door de (eerste) medisch adviseur worden doorgezonden naar andere medisch adviseurs of derden zonder toestemming van de recht hebbende.

2.3. In een begeleidende brief van 29 juni 2015 gaf klaagsters belangenbehartiger de volgende toelichting op dit (hierna te noemen) eigendomsvoorbehoud:

“Toelichting eigendomsvoorbehoud medisch dossier

Het eigendomsvoorbehoud is een door ons kantoor ten behoeve van onze cliënten standaard gehanteerde clausule. De stukken blijven eigendom van cliënt, maar worden de medisch adviseur van de wederpartij in gebruik gegeven teneinde de medisch adviseur in staat te stellen de wederpartij behoorlijk te kunnen adviseren. De achtergrond hiervan is het volgende.

Het verstrekken van medische informatie na een ongeval is enerzijds noodzakelijk en anderzijds een ingrijpende aantasting van het privé leven. Doordat de medische informatie eigendom blijft van cliënt en niet zonder toestemming gekopieerd mag worden, houdt cliënt grip op de informatie. Het stelt hem ook in staat op ieder moment de informatie terug te vragen.

Indien cliënt vroegtijdig de informatie terug zou vragen (daar is overigens geen sprake van), kan dat natuurlijk wel tot gevolg hebben, dat hij geen verdere schade vergoeding krijgt. Ook in het geval de medisch adviseur de stukken zou willen kopiëren om aanvullend advies in te winnen en cliënt zou hieraan niet willen mee werken, kan dat natuurlijk gevolgen hebben voor de schade regeling. Waarschijnlijk zal cliënt alleen al daarom steeds mee willen werken. Maar het gevolg is wel, dat hij zicht houdt op de verspreiding van de medische informatie over hem.

U kunt het voorbehoud vergelijken met het blokkade recht bij medische rapportage. Het blokkade recht heeft de betrokkene wel, maar als hij na inzage van de rapportage besluit gebruik te maken van het blokkade recht, heeft dit wel gevolgen voor de schadereregeling.”

2.4. Op 28 juli 2015 heeft verweerder zijn advies aan F gezonden, die het doorzond aan de belangenbehartiger van klaagster. Verweerder adviseerde daarin nadere informatie bij klaagster op te vragen.

2.5. Door zijn vertrek bij F is verweerder hierna niet meer bij klaagsters dossier betrokken geweest. Zijn werkzaamheden zijn overgenomen door een andere medisch adviseur (verweerder in een andere door klaagster bij dit tuchtcollege ingediende klacht en hierna te noemen: de opvolgend medisch adviseur).

2.6. Op 6 maart 2018 zond klaagsters belangenbehartiger nieuwe, aanvullende medische informatie 'ter attentie van de medisch adviseur' van F. Ook deze informatie werd in een gesloten envelop toegezonden met een opschrift als hiervoor in 2.2. vermeld en een begeleidende brief als hiervoor in 2.3. genoemd.

2.7. Ook de opvolgend medisch adviseur heeft klaagsters dossier bestudeerd en heeft zijn advies uitgebracht aan F. Dit advies was inhoudelijk gelijk aan het advies dat verweerder eerder had uitgebracht.

2.8. De Personenschade Expert bij F heeft de vordering van klaagster tegen haar werkgever afgewezen.

2.9. In een brief van 27 augustus 2018 deelde klaagsters belangenbehartiger verweerder en de opvolgend medisch adviseur mede dat hij van mening was dat zij in strijd hadden gehandeld met het eigendomsvoorbehoud en hij verzocht, en voor zover nodig sommeerde, hen alle medische gegevens die betrekking hebben op klaagster te retourneren (zonder achterhouding van kopieën). Deze brief zond klaagsters gemachtigde tevens in kopie aan H, als Senior Expert werkzaam bij F. Op 3 september 2018 reageerde zij op deze brief met een email waarin zij onder meer aangaf de conclusie dat de medisch adviseurs hun geheimhoudingsplicht hebben geschonden, niet te delen. Ook schrijft zij in deze email:

'Uiteraard gaan wij zo zorgvuldig mogelijk om met de betreffende informatie en willigen wij redelijke verzoeken in. De geheimhoudingsplicht is dan ook geenszins geschonden. Deze geldt niet binnen de eigen organisatie, voor zover de verstrekking noodzakelijk is voor de door hen te verrichten werkzaamheden.'

3. De klacht en het standpunt van klaagster

3.1. De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerder:

- a. er geen zorg voor heeft gedragen dat de medische gegevens in overeenstemming met het medisch beroepsgeheim en in overeenstemming met de Wet Bescherming Persoonsgegevens zijn behandeld,
- b. er geen zorg voor heeft gedragen dat op een eerste verzoek van klaagster het medisch dossier werd teruggezonden en
- c. ook andere personen, dan personen aan wie het medisch beroepsgeheim en het daaraan verbonden verschoningsrecht toekomt, kennis heeft laten nemen van de medische informatie.

3.2. Klaagster onderbouwt de verschillende klachtonderdelen met de stelling dat verweerder zich er niet van heeft vergewist dat klaagsters medische gegevens rechtmatig werden verwerkt. Gezien de tekst van het eigendomsvoorbehoud had het ver-

weerder duidelijk moeten zijn dat die medische gegevens alleen door hem en niet door een opvolgend medisch adviseur mochten worden behandeld, tenzij daarvoor door haar toestemming werd gegeven. Door bij F te vertrekken en dossiers achter te laten heeft verweerder zichzelf in de onmogelijkheid gebracht om dossiers op verzoek terug te zenden en zichzelf ook overigens in de onmogelijkheid gebracht zorg te dragen voor een zorgvuldige omgang met de dossiers.

Blijkens de e-mail van H van 3 september 2018 kan een ieder binnen de organisatie van F kennis nemen van medische informatie, indien dit noodzakelijk is voor de door hem te verrichten werkzaamheden. Kennelijk, zo stelt klagster, is de noodzaak om kennis te nemen bepalend: niet de toestemming van klagster.

4. Het standpunt van verweerder

4.1. Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De beoordeling

5.1. Het college wijst er allereerst op, dat in het tuchtrecht persoonlijke verwijtbaarheid uitgangspunt is. Bij het antwoord op de vraag of verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld in de zin van art. 47, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) staat derhalve het persoonlijk handelen van verweerder centraal. Indien en voor zover klagster met haar klacht(onderdelen) tevens het oog heeft gehad op verwijtbaar handelen van anderen, kan dat derhalve niet aan verweerder worden tegengeworpen.

5.2. Het college stelt vast dat verweerdere betrokkenheid bij klagsters medische gegevens beperkt is gebleven tot het ontvangen van die gegevens en het, na bestudering daarvan, éénmalig uitbrengen van een advies. Na verweerdere vertrek heeft hij geen bemoeienissen met deze gegevens meer gehad. In het licht daarvan overweegt het college met betrekking tot de verschillende klachtonderdelen als volgt.

Klachtonderdeel a.

5.3 De essentie van dit klachtonderdeel is, zo gaf klagster tijdens het vooronderzoek aan, dat haar medische gegevens door verweerder zonder overleg aan een andere medisch adviseur zijn gegeven terwijl er een eigendomsvoorbehoud op zat. Het college overweegt als volgt.

5.4. Verweerder heeft klagsters medische gegevens beoordeeld en op grond daarvan een advies uitgebracht. Nadat hij vertrok bij F heeft hij de bij hem in behandeling zijnde dossiers, waaronder dat van klagster, overgedragen aan de opvolgend medisch adviseur. Daarmee heeft verweerder de stukken niet 'gekopieerd of doorgezonden' aan een andere medisch adviseur, zoals in het eigendomsvoorbehoud is omschreven, maar heeft verweerder slechts de behandeling van het dossier overgedragen. Van handelen in strijd met het eigendomsvoorbehoud is daardoor in die zin dan ook geen sprake.

5.5. Dat klagster met het eigendomsvoorbehoud heeft bedoeld dat verweerder 'als enige persoon' de medische stukken mocht inzien, heeft verweerder naar het oordeel van het college niet hoeven te begrijpen. Met verweerder is het college van oordeel dat hij het gestelde eigendomsvoorbehoud zo heeft mogen begrijpen dat het inhield dat de stukken enkel mochten worden ingezien door de behandelend medisch adviseur van

F. Dat is derhalve niet verweerder als individueel persoon, maar de medisch adviseur die bij F met de behandeling van het dossier was belast.

Nog daargelaten het feit dat de door klaagster bedoelde lezing van het eigendomsvoorbehoud zeer ongebruikelijk is, zou deze lezing tot grote praktische bezwaren leiden. Een voorbehoud met die inhoud zou immers betekenen dat iedere medisch adviseur alleen 'als individueel persoon' gemachtigd is medische stukken in te zien en hij, niet alleen bij iedere wijziging van functie maar ook bij iedere afwezigheid wegens ziekte, etcetera, toestemming zou moeten vragen, voor het mogen inzien van de stukken door een opvolgend of een waarnemend medisch adviseur. Met verweerder is het college van oordeel dat verweerder dat niet zo heeft hoeven te begrijpen.

5.6. Naar het oordeel van het college heeft verweerder door te vertrekken bij F en de bij hem in behandeling zijnde dossiers over te dragen aan de opvolgend medisch specialist, zonder daarvoor toestemming aan klaagster te vragen, dan ook niet tucht-rechtelijk verwijtbaar gehandeld.

Klachtonderdeel b.

5.7. Zoals hiervoor is vastgesteld heeft verweerder, na het uitbrengen van zijn advies, geen bemoeienissen meer gehad met klaagsters dossiers. Ten tijde van het verzoek van klaagster strekkende tot terugzending van de medische stukken, was verweerder niet meer bij F werkzaam en een dergelijk verzoek heeft hem dan ook nooit bereikt. Bezien in het licht van het hiervoor in 5.1. omschreven kader, dient ook dit klachtonderdeel reeds om die reden ongegrond te worden verklaard.

5.8. Dat verweerder zichzelf, door zijn vertrek bij F, in deze positie heeft gebracht kan, gelet op hetgeen het college hiervoor bij klachtonderdeel a. heeft overwogen, evenmin tot gegrondverklaring van dit klachtonderdeel leiden.

Klachtonderdeel c.

5.9. Klaagster baseert dit laatste klachtonderdeel op de inhoud van het emailbericht van 3 september 2018 van H zoals hiervoor in 2.9. omschreven. Het college is van oordeel dat ook dit klachtonderdeel ongegrond dient te worden verklaard. Nog daargelaten dat uit deze email geenszins valt af te leiden dat binnen F personen zonder medisch beroepsgeheim kennis kunnen nemen van medische informatie, is op geen enkele wijze nader onderbouwd dat verweerder op enig moment vertrouwelijke gegevens zou hebben gedeeld met personen die geen medisch beroepsgeheim hebben of dat verweerder dat niet zou hebben voorkomen.

Conclusie.

5.10. De conclusie van het vorenstaande is dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is. Verweerder kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt.

6. De beslissing

Ongegrond:

Het college:

- wijst de klacht af.

Bepaalt voorts dat de beslissing ingevolge artikel 71 van de Wet BIG aan het Tijdschrift voor bedrijfs- en verzekeringsgeneeskunde ter bekendmaking zal worden aangeboden.

Aldus beslist door:

A. van Maanen, voorzitter,

P.G.J. Koch en C.W.M. Hosmus, leden-arts,

bijgestaan door M.G. Verkerk, secretaris,

en in het openbaar uitgesproken op 11 januari 2019 door de voorzitter in aanwezigheid van de secretaris.

WG secretaris

WG voorzitter